

HAZARDNÍ A POČÍTAČOVÉ HRY u dětí a dospívajících

CO BY MĚLI VĚDĚT RODIČE A PEDAGOGOVÉ

„Není pochyb o tom, že svědomí společnosti se dosud zcela neprobudilo, že dosud nepochopilo rozšíření zla, které hazardní hra představuje, a jeho důsledků.“ (B. Seebohm Rowntree v knize „Sázky a hazardní hry, národní zlo“ vydané v Anglii r. 1905.)

„Svědci tvrdí, že K. svoji matku bil a kradl jí věci a peníze. Ty pak utrácel za hraní na automatech. Den před matčinou smrtí si z bytu odnesl televizor a zastavil jej za čtyři tisíce korun. Ty pak prohrál v jedné... herně.“ (Zpráva z denního tisku)

Problémů s hazardní hrou, zejména u dětí a dospívajících, u nás po listopadu r. 1989 dramaticky přibýlo. Souvisí to především s velkým nárůstem dostupnosti různých forem hazardní hry. Předpisy zakazující hazardní hry osobám mladším 18 let se nedodržují. Svědčí o tom šetření, které prováděl PhDr. Ladislav Csémy se spolupracovníky v r. 1995. Podle něho mělo zkušenost s hazardní hrou na automatech 63,4 % šestnáctiletých. Rodiče i pedagogové by proto měli být o problémech působených hazardními hrami i o jejich prevenci informováni.

Formy hazardní hry

Při hazardní hře si hráč kupuje možnost peněžní nebo jiné hmotné výhry. Právě peníze hrají významnou úlohu při rozvoji patologického hráčství. Spolu vytvářejí totiž bludný kruh hazardní hry, rostoucích problémů, před kterými hráč uniká k další hazardní hře, dalších problémů, další hazardní hry atd. K hazard-

ním hrám tedy neřadíme počítačovou hru, kterou si dítě hraje doma na tátově počítači.

Počítačové hry

I počítačové hry a tzv. „zábavní“ automaty mají určitá rizika, i když jiného rázu. Dítě, které u nich tráví dlouhé hodiny, nemá dost času na školu, těžko získá nutné dovednosti v mezilidských vztazích, může zaostávat za vrstevníky, může trpět nedostatkem pohybu a souvisejícími zdravotními problémy. Kromě toho obsahují některé počítačové hry prvky násilí a nabízejí vysloveně nevhodné modely řešení konfliktů a zcela nevhodné a nepoužitelné vzorce chování.

„Automaty“

U tzv. „výherních“ (respektive hazardních) automatů si zákazník kupuje možnost finanční výhry. Je to u nás **jednoznačně nejnebezpečnější forma hazardní hry** a nejčastější příčina, proč se dítě nebo dospívající dostává v souvislosti s hazardní hrou do nesnází. Mimochodem podle údajů policie z Jižního Města v Praze právě hraní na „výherních“ automatech často vede nezletilé pachatele k vykrádání aut. Další formy hazardní hry, jako jsou ruleta, sportovní sázky a karetní hry, vyvolávají podobné problémy, v praxi se však s nimi u dospívajících setkáváme méně často.

Co je to patologické hráčství?

Jedná se o stav v mnohém připomínající závislost na alkoholu nebo jiných návykových látkách. Mezinárodní klasifikace nemocí platná i u nás definuje patologické hráčství následovně: **„Porucha spočívá v častých opakovaných epizodách hráčství, které dominují v životě subjektu na úkor sociálních, materiálních, rodinných a pracovních hodnot a závazků. Lidé trpící touto poruchou mohou riskovat své zaměstnání, velmi se zadlužit a lhát nebo porušovat zákon, aby získali peníze nebo unikli placení dluhů. Postižení popisují intenzivní puzení ke hře, které lze těžko ovládnout spolu se zaujetím myšlenkami a představami hraní a okolností, které tuto činnost doprovázejí. Toto zaujetí a puzení se často zvyšuje v dobách, kdy je život stresující. K diagnostickým vodítkům patří trvale se opakující hráčství, které pokračuje a často i vzrůstá přes nepříznivé sociální důsledky, jako je zchudnutí, narušené rodinné vztahy a rozvrat osobního života.“**

K posouzení problémů vznikly některé dotazníky. Tyto dotazníky, jakkoliv užitečné, nemohou nahradit kvalifikované vyšetření psychologem nebo psychiatrem.